UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Index Rerum De Deo Uno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

INDEX RERUM
DE
DEO UNO.

A.

Aseitas essentia Metaphysica DEI. Quæst. 2. art. c. 2. fol. 9. 10.
Aseitas quomodo prædicatum perfectissimum. ibid. f. 10.
Attributa DEI formaliter involvuntur in essentia. q. 2. a. 3. f. 12.
Attributa quomodo juxta sanctos Patres sint proprietates essentiæ, sive circumstent essentiam. ibid.
Quomodo, cùm se invicem involvant formaliter, tamen inter se distinquantur. ibid.
Appetitus boni qualis. q. 4. a. 2. f. 21.
Æternitas DEI. q. 4. a. 3. f. 22.
Æternitatis quomodo DEUS sit auctor. ibid. f. 23.
Amicitia cum DEO ex cognitione DEI. q. 5. a. 2. f. 26.
Angelus inferior quomodo cognoscat superiorem. q. 5. a. 2. f. 28.
Ad actum vitalem sufficit principium vitale inadæquatum intrinsecum. q. 6. a. 1. f. 31. 32.
Attributum unum in DEO non potest videri sine altero. q. 6. a. 3. f. 36.
Actus supernaturalis fidei in intellectu perfectiore an, & quomodo perfectior. q. 6. a. 4. f. 40.
Amor DEI *vide* Voluntas DEI.
Amor an sit passio respectu DEI. q. 8. a. 2. f. 57
Amor DEI tendens in Omnipotentiam suam non tendit in peccatum. q. 8. a. 2. f. 58.
Quomodo tendat in peccatores. q. 8. a. 2. f. 59.
Amoris Divini inæqualitas explicata. q. 8. a. 2. f. 59.
Amoris Divini motivum potest etiam esse res creata. q. 8. a. 3. f. 60.
Actus DEI liberi non sunt aliquid adæquatè extrinsecum, & DEO realiter superadditum. q. 9. a. 2. f. 65.
Sunt defectibiles solùm in denominando vel terminando. q. 9. a. 2. f. 65.
Non consistunt in complexo ex volitione necessaria & positiva creaturarum. q. 9. a. 3. f. 66.
Nec in complexo ex actu necessario & veritatibus objectivis realiter à DEO distinctis. q. 9. a. 4. f. 68.
Nec in prædicato virtualiter distincto à prædicatis necessarijs DEI. q. 9. a. 5. f. 71.
Sunt adæquatè idem cum essentia Divina necessaria. q. 9. a. f. 71
Actus volens creationem mundi diversimode potuit abesse à DEO. q. 9. a. 6. f. 72. 73.
Actus DEI volens & nolens, non simul, sed disjunctivè. q. 9. a. 6. f. 74.
DEUS amat se necessariò. q. 10. a. 1. f. 75.
Creaturas amat liberè. q. 10. a. 2. f. 76.
Possibilitatem creaturarum physicam & positivam amat necessariò. q. 10. a. 3. f. 77.
Possibilitatem creaturarum objectivam, Logicam, negativam, vel omnino non amat, vel non necessariò. q. 10. a. 3. f. 77.
Amando se DEUS non hoc ipso amat creaturas possibiles, sicut se cognoscendo illas cognoscit. q. 10. a. 3. f. 78. 79.
Creaturæ possibiles non possunt à DEO amari amore simplicis complacentiæ. q. 10. a. 3. f. 79. 80. 81.
DEUS, si amat & vult possibilia, non amat & vult possibilitatem, sed existentiam. q. 10. a. 3. f. 81.
Actus Providentiæ Divinæ, seu Prædestinationis, habent inter se ordinem. q. 12. a. 7. f. 102.
Qualis sit hic ordo. q. 12. a. 7. f. 104.
Actus Divinæ voluntatis quomodo priores, aut posteriores peccato. q. 12. a. 7. f. 104.
Inter actus Divinos distinctio rationis. q. 12. a. 7. f. 105.

B.

Beatitudo, quòd naturaliter appetatur, an hoc ipso naturaliter etiam cognoscatur. q. 1. a. 1. f. 2.
Bonum summum qua ratione non excludat malum. q. 1. a. 3. f. 6.

Bonitas

Bonitas DEI. q.4.a.2.f.20.
Bonum quomodo appetatur & non appetatur. q.4.a.2.f.21.
Beatorum visio qualis sit, & circa quæ, *vide* visio.
Bonitas creata potest esse DEO motivum volendi. q.8.a.3.f.60.

C.

Cognitio intuitiva sola certificat. q.1.a.1.f.1
Ex necessitate causæ primæ demonstratur, DEUS. q.1.a.3.f.5.
Cur DEUS non comprehensibilis, si visibilis. q.5.a.2.f.26.
Comprehensio sui summum est, quod naturaliter debetur intellectui. q.5.a.2.f.27
Comprehensio cujuscunq; creaturæ possibilis intellectui creato impossibilis. q.5.a.2.f.27.
Cognitio est quædam intentionalis possessio objecti. q.5.a.3.f.28.
Cognitio creata aliquo modo composita. q.5.a.3.f.28.
Concursus objectivus ad visionem DEI in quo consistat. q.6.a.2.f.34.
Communicatio DEI respectu Beatorum fit necessariò secundum omnem perfectionem visibilem. q.6.a.3.f.36.
Cognoscens & cognitio an, & quomodo referantur ad objectum cognitum. q.7.a.1. f.45.
Cognitio, quâ DEUS seipsum cognoscit, est directa & reflexa, sed æquivalenter tantùm: & qua id ratione. q.7.a.1.f.43.
Cognitio DEI de se quomodo comprehensiva sui, & simul non finita. q.7.a.1.f.43.
Cognitio Divina, quâ cognoscit creaturas in sua causa, cur sit perfectior, quàm illa, quâ cognoscit eas in seipsis. q.7.a.2.f.44.
Cognitio Divina circa creaturas, quâ cognoscit eas in Omnipotentia, non est discursiva. q.7.a.2.f.44.
Cognitio Divina omnibus objectis semper præsens. q.7.a.3.f.45.
Cognitio Divina ab æterno. q.7.a.3.f.45.
Cognitio Divina non dubitativa: pariter quis sensus in SS: Script. illius particulæ *fortè*. q.7.a.3.f.46.
Contingens quomodo maneat contingens cognitum per scientiam necessariam. q.7.a.3.f.47.
Futura contingentia non cognoscuntur à DEO in decreto vel absoluto vel conditionato. q.7.a.5.f.52.
Contingentia tam absolutè, quàm conditionatè futura cognoscuntur à DEO in sua essentia & potentia. q.7.a.5.f.54.
Cognoscuntur etiam in seipsis. q.7.a.5.f.55.
Creaturæ sunt objectum secundarium voluntatis Divinæ. q.8.a.2.f.57.
Creaturas DEUS vult & amat dando, non accipiendo bonum. q.8.a.2.f.58.
Connatata extrinseca actuum liberorum Dei. q.9.a.6f.73.74.75.
Creaturæ seu existentes, seu possibiles tantùm, quomodo à DEO amentur. *vide* Amor DEI.
Creaturis providet DEUS. *vide* Providentia DEI.
Creaturæ corruptibiles non sunt extra Providentiam. q.11.a.2.f.84.
Cum creaturis connectitur DEUS essentialiter, non tamen ordinatur ad illas. q.13.a.2.f.111.112.
Connexio ista essentialis non denotat indigentiam in DEO. q.13.a.2.f.112.
Chymæra possibilis facit DEUM impossibilem. q.13.a.2.f.112.
Chymæræ producendæ impotentia est in DEO carentia imbecillitatis & imperfectionis. q.13.a.2.f.112.

D.

DEUS per se non est notus. q.1.a.1.f.1.
DEUM esse an demonstrabile. q.1.a.2.f.2.
Non à priori, seu per causam. q.1.a.2.f.2.
Nec per prædicatum DEO pure intrinsecum, seu quasi à priori. q.1.a.2.f.2.
DEUS est demonstrabilis per effectum seu à posteriori. q.1.a.2.f.2.
Esse DEI non potest demonstrari per esse aliquod prius. q.1.a.2.f.3.
In DEO nullum prædicatum notius, quàm existentia. q.1.a.2.f.3.
DEUM existere demonstratur ex absoluta repugnantia infiniti actu. q.1.a.3.f.4.
Idem demonstratur ex processu in infinitum. q.1.a.3.f.4.
DEUS per effectum non est demonstrabilis quoad quid est, est tamen quoad an est. q.1.a.3.f.4.
DEUS, si demonstrabilis, quomodo & credibilis. q.1.a.4.f.8.
DEUS an, & quomodo possit seipsum revelare. q.1.a.4.f.8.
DEUS an dicendus sit merè *ens*, an *ens simpliciter*. q.2.a.2.f.11.
DEUS est simplex, & realiter incompositus. q.3.a.1.f.14.
Similitudo DEI cum creaturis qualis. q.3. a.1.f.14.15.
Distinctio rationis quid. q.3.a.2.f.15.
Inter perfectiones DEI absolutas an detur distinctio rationis. q.3.a.2.f.15.
DEI volitiones & intellectiones quomodo inter se distinguantur. q.3.a.2.f.16.
In DEO quomodo detur genus & differentia. q.3.a.2.f.16.
In DEO non datur distinctio virtualis intrinseca. q.3.a.3.f.17.
Divinæ perfectiones quomodo æquivaleant creatis perfectionibus. q.3.a.3.f.17.
Distinctio realis qua ratione sit perfectio. q.3.a.3.f.17.

Per-

Perfectionum Divinarum diversi effectus an arguant distinctionem. q.3.a.3.f.17.
DEUS unus est. q.4.a.1.f.18.
DEUS omnis perfectio. q.4.a.1.f.19.
DEUS omnis bonitas. q.4.a.1.f.19.
DEUS omnis Veritas. q.4.a.1.f.19
DEUS quomodo causa omnis Veritatis. q.4.a.2.f.21.
DEUS immutabilis. q.4.a.3.f.21.
DEUS infinitus. q.4.a.3.f.21.
DEUS immensus. q.4.a.3.f.21.
DEUS æternus. q.4.a.3.f.22.
DEUS, ut ens infinitum, quomodo contineat in se omne ens. q.4.a.3.f.22.
DEUS qua ratione nullibi, & ubique. q.4.a.3.f.22.
DEI motus qualis. q.4.a.3.f.22.
DEUS quomodo auctor æternitatis. q.4.a.3.f.23.
DEUS absolutè invisibilis corporali oculo. q.5.a.1.f.23.
DEI visio qualis fuerit in Jobo, Mose, Isaia &c. q.5.a.1.f.24.
DEUS ne quidem supernaturaliter visibilis oculo corporeo: & cur. q.5.a.1.f.24.25
DEUS visibilis ab intellectu creato supernaturaliter. q.5.a.2.f.25.
Quomodo appetibilis ab intellectu humano. q.5.a.2.f.25.
Inter DEUM infinitum & intellectum finitum an, & qualis detur proportio. q.5.a.2.f.26.
DEUS si visibilis cur non & comprehensibilis. q.5.a.2.f.26.
DEUS naturaliter invisibilis ab intellectu creato. q.5.a.2.f.27.
DEUS ut videri possit, opus est lumine gloriæ. q.6.a.1.f.30.
Visio Dei absolutè possibilis sine lumine gloriæ. q.9.a.1.f.30.
Deus est objectum supernaturale intellectus creati. q.6.a.1.f.30.
Deus de facto non videtur per speciem impressam. q.6.a.1.f.32.
Potest tamen per illam videri. q.6.a.1.f.32.
Per seipsum concurrit objectivè ad visionem: & qua id ratione. q.6.a.1.f.33.
Deus si effectivè semper debet influere immediatè, cur non & objectivè immediatè. q.6.a.1.f.34.35.
De specie impressa Dei *vide* species.
In Deo Personalitas una, attributum unum &c. non potest videri sine altero. q.6.a.3.f.36
Infinitas & Omnipotentia Dei an, & quomodo videri possint. q.6.a.3.f.36.
Quomodo in DEO, cùm Paternitati non communicetur filiatio, tamen hæc sine illa videri non possit. q.6.a.3.f.37.38.
Deus, si videtur secundum omnem perfectionem, qua ratione nihilominus inæqualiter videatur. q.6.a.3.f.38.39.
Decreta Dei quomodo videantur à sanctis. q.6.a.3.f.39.
In Deo datur scientia sui. q.7.a.1.f.42.
Datur in DEO scientia simplicis intelligentiæ cognoscens tam possibilia quàm impossibilia omnia. q.7.a.2.f.43.
Omnipotentia Dei quomodo supponat scientiam possibilium. q.7.a.2.f.44.
Scientia DEI quomodo causa rerum. q.7.a.2.f.45.
In Deo datur scientia visionis. q.7.a.3.f.45.
Divina cognitio omnibus objectis præsens, & quidem ab æterno. q.7.a.3.f.45.46.
Deus nihil cognoscit dubitativè; & quis sensus in SS. Script. particulæ *forte*. q.7.a.3.f.46.
In Deo datur scientia media. q.7.a.4.f.47.
Deus, quæ videt absolutè, potest etiam conditionatè videre. q.7.a.4.f.47.
Decretum prædeterminans, seu conditionatum seu absolutum, non datur. q.7.a.5. fol.52.
Si daretur, tolleret libertatem. q.7.a.5.f.52.
In decreto prædeterminante non possent videri peccata futura. q.7.a.5.f.52.
Quomodo Deus induret corda. q.7.a.5.f.53.
Deus cognoscit futura contingentia in sua tam essentiâ, quàm potentiâ. q.7.a.5.f.54.
Deus cognoscit futura contingentia etiam in se ipsis. q.7.a.5.f.55.
Datur in Deo voluntas, *vide* voluntas.
Divinæ voluntatis objectum primarium essentia Divina, secundarium Personalitates, & res creatæ. q.8.a.2.f.56.57.
Amor Dei, *vide* amor.
Libertas indifferentiæ in Deo. q.9.a.1.f.63.
Dei actus liberi, *vide* actus.
Denominatio prioris, posterioris respectu Dei per quid constituatur. q.9.a.3.f.67.
Denominationis esse, & esse entitatis an & quomodo idem. q.9.a.6.f.73.
Denominatio extrinseca quomodo possit abesse à Deo. q.9.a.6.f.73.74.
Dei amor erga se, erga creaturas, *vide* amor.
Dei Providentia, *vide* Providentia, Prædestinatio, Reprobatio.
Deus vult omnes homines salvos fieri voluntate conditionatè inefficaci. q.11.a.3.f.86.87.
Dei prædestinatio, *vide* Prædestinatio, Reprobatio.
Dei reprobatio, *vide* Reprobatio.
Deus prædefiniens, *vide* Prædefinitio.
Inter Divinos actus datur aliquis ordo. q.12.a.7.f.102.
Qualis sit hic ordo. q.12.a.7.f.104.
An actus Divini priores, an posteriores sine peccato. q.12.a.7.f.104.
Distinctio rationis inter actus Divinos. q.12.a.7.f.105.
Deus potens, *vide* Potentia.

Deus non ordinatur ad creaturas, quamvis connectatur essentialiter cum illis. q.13.a.2.f.111.q.112.

E.

Existentia Dei, *vide* Deus.
Entis necessarij Possibilitas quomodo involvat necessariâ existentiam q.1.a.2.f.2.
Entis primi necessitas demonstrat Deum. q.1.a.3.f.5.
Effectuum series necessariò supponit ens primum necessarium. q.1.a.3.f.5.
Ens simpliciter, seu ens à se, essentia Metaphysica DEI. q.2.a.3.f.9.10.
Ens à se quomodo radix aliorum prædicatorum. q.2.a.2.f.10.
Essentia Divina formaliter involvit attributa q.2.a.3.f.12.
Quomodo nihilominus essentia ab attributis distinguatur. q.2.a.3.f.112.
Ens per essentiam suam quale perfectum, quale imperfectum q.4.a.2.f.120.
Elevatio oculi corporei ad videndum Deum implicat. q.5.a.1.f.24.25.
Elevatio æqualis hinc intellectus inde voluntatis cur non causet æquales actus. q.6.a.4.f.41.
Essentia Divina objectum primarium voluntatis Divinæ. q.8.a.2.f.56.
Efficacia conditionata voluntatis Divinæ, qua omnes homines vult salvos fieri. q.11.a.3.f.86.87.
Efficacia tantùm conditionata voluntatis Divinæ nulla imperfectio. q.11.a.3.f.86. 87.
Talis Voluntas efficax non est necessaria, sed libera q.11.a.3.f.87.
Electio ad gloriâ duplex in Deo una intentionis, altera executionis. q.12.a.3.f.93.
Esau ante prævisa absolutè demerita quomodo odio habitus. q.12.a.3.f.44.

F.

Fides & scientia quomodo circa idem objectum, v.g. Deum. q.1.a.4.f.8.
Fidei Divinæ actus an, & quomodo perfectior in intellectu perfectiore q.6.a.4.f.40
Futuritio conditionata quomodo dependens à futuritione absoluta, & qua ratio impedibilis q.12.a.5.f.99.
Futura contingentia, *vide* contingens.

G.

Electio ad gloriam *vide* Prædestinatio.
Gloria in quo sensu à Concil. Trident. dicatur merces, corona. q.12.a.3.f.93.
Gloria an detur gratuitò, & quomodo q.12.a.3.f.93.

H.

Homo relictus suo libero arbitrio, agens contra suum finem, & peccans, quomodo nihilominus circa se habeat providentiam Divinam. q.11.a.2.f.85.
Homines omnes vult DEUS salvos fieri. q.11.a.3.f.86.87.
Hominibus omnibus providetur à DEO de medijs ad salutem; quomodo peccatoribus, infantibus, infidelibus. q.11.a.4. f.88.

I.

Per infinitum, quod impossibile, demonstratur DEUS. q.1.a.3.f.4.
Instrumentales causæ necessariò supponunt ens principale, seu DEUM. q.1.a.3. fol.6.
Intellectio Divina quomodo involvat volitionem. q.3.a.2.f.16.
Justitia qua ratione puniat, & non puniat misericordia. q.3.a.3.f.17.
Infinitas DEI. q.4.a.3.f.21.
Immensitas DEI. q.4.a.3.f.21.
Immutabilitas DEI. q.4.a.3.f.21.
Invisibilis DEUS oculo corporeo. q.5.a.1. f.25.
Invisibilis etiam supernaturaliter oculo corporeo. q.5.a.2.f.26.
Inter DEUM infinitum, & intellectum hominis finitum an, & qualis proportio. q.5.a.2.f.26.
Infiniti objecti visio nō infinita. q.5.a.2.f.26.
Invisibilis DEUS naturaliter ab intellectu creato. q.5.a.3.f.27.
Intellectui ad summum debetur comprehensiva sui cognitio. q.5.a.3.f.27.
Intellectus creatus non potest quamcunque creaturam possibilem comprehendere. q.5.a.3.f.27.
Intellectus elevatus non habet modum cognoscendi quasi compositum. q.5.a.3. f.28.
Intellectus creatus ad videndum DEUM indiget lumine gloriæ tantùm secundum quid. q.6.a.1.f.30.
Intellectûs creati DEUS est objectum supernaturale. q.6.a.1.f.30.
Intellectus creatus quomodo sit impotens intrinsecè ad visionem DEI producendam. q.6.a.1.f.31.
Quomodo ad recipiendam. q.6.a.1.f.31.
Impressa species DEI, *vide* species.
Intellectus creatus duplicem habet improportionem ad visionem DEI. q.6.a.2.f.33.
Species impressa est intentionalis similitudo objecti. q.6.a.2.f.34.
Intellectus perfectior non elicit perfectiorem visionem, quàm imperfectior, si lumen gloriæ sit æquale. q.6.a.4.f.39
Intellectus secundū se improportionatus ad visionem. q.6.a 40.
Intellectus perfectior an, & quomo... ciat actum supernaturalem, v.g. fidei &c. perfectiorem. q.6.a.4.f.40.

Intel-

Intellectus dat visioni tantùm vitalitatem. q.6.a.4.f.41.
Intellectus & voluntas, si æqualiter eleventur, cur non eliciant æquales actus. q.6.a.4.f.41.
Intellectio in DEO, & universim intellectio ut sic, abstrahit ab actu primo & secundo. q.7.a.1.f.43.
Impossibilia cognoscuntur à DEO per scientiam simplicis intelligentiæ. q. 7. a.2.f.44.
Infinitum quomodo cognoscatur à DEO, quomodo à creaturis. q.7.a.2.f.44.
Impossibilia quomodo sub ratione entis cognoscantur à DEO. q.7.a.2.f.45.
Infideli adulto quomodo provisum de mediis ad salutem. q.11.a.4.f.88.
Infantibus quomodo. q.11.a.4.f.88.89.
Injusto fideli quomodo. q.11.a.4.f.89.
Impossibile quale, & quomodo DEUS possit facere q.13.a.1.f.108.109.
Impossibile duplex. q.13.a.1.f.109.

L.

Lumen gloriæ non absolutè necessarium ad visionem DEI. q.6.a.1.f.30.
Tantùm, ut principium, intellectum adjuvans. q.6.a.1.f.30.
Elevabile ad agendum ultra vires. q.6.a.1.f.30.
Lumen gloriæ qualis similitudo DEI. q.6.a.1.f.30.
Lumen gloriæ quale sit medium ad visionem DEI. q.6.a.1.f.30.
Luminis gloriæ quale munus. q.6.a.1.f.31.
Lumen gloriæ non impressa species DEI. q.6.a.1.f.31.
Lumen gloriæ debet elevare intellectum ad videndum DEUM. q.6.a.1.f.31.
Non est pura dispositio ad visionem DEI. q.6.a.1.f.31.
Non est subjectum visionis. q.6.a.1.f.31.
Non est tota ratio agendi respectu visionis. q.6.a.1.f.31.
Est qualitas confortans intellectum q.9.a.1. f.31.
Ex lumine gloriæ æquali nascitur æqualis visio in intellectu seu perfectiore, seu imperfectiore. q.6.a.1.f.39.
Nec potest produci inæqualis visio cum æquali lumine. q.6a.1.f.39.
Lumen gloriæ totam activitatem tribuit intellectui ad visionem DEI. q.6.a.1.f.40.
Libertas indifferentiæ in DEO. q.9. a.1.f.6.
Libertas tantùm creata extendit se ad volitionem mali. q.9.a.1.f.63.
Libertas DEI quomodo ab æterno ac necessaria, & tamen indifferens. q.9.a.1.f.63
Libertas actuum Divinorum non est aliquid purè extrinsecum, & DEO superadditum. q.9.a.2.f.65.
Libertas actuum, *vide* actus.
Libertos DEI non consistit in aliqua potentia. q.10.a.2.f.77.
Libertas creata stat cum efficaci voluntate DEI prædestinante, vel prædefiniente merita. q.12.a.5.f.95.
Libertas triplici capite lædi potest. q.12. a.5.f.95.

M.

Ex necessitate Motoris primi demonstratur DEUS. q.1.a.3.f.5.
Misericordia Divina qua ratione misereatur, & non misereatur Justitia. q.3.a.3. f.17.
Malum summum implicat. q.4.a.1.f.19.
Malum, quà malum, nec à bono, nec à malo principio. q.4.a.1.f.19.
Motus DEI qualis. q.4.a.3.f.22.
Moveri ab intrinseco soli viventi creato proprium. q.4.a.3.f.23.
Malum permissum non excludit Providentiam Divinam. q.11.a.2.f.85.86.
Media ad salutem omni homini dantur. q.11.a.4.f.88.
Merita, *vide* Prædestinatio, Prædefinitio.

N.

Notum per se non est demonstrabile. q.1. a.1.f.1.
Notitia DEI naturaliter nobis insita est in radice tantùm, & moraliter, non physicè. q.1.a.1.f.1,2.

O.

Optimum existere quomodo per se notum. q.1.a.1.f.1.2.
Oculo corporeo impossibile videri Deum. q.5.a.1.f.23.
Oculus ne quidem supernaturaliter elevabilis ad videndum DEUM; & cur. q.5. a.1.f.24.25.
Objectum appetitûs humani quomodo obtinibile. q.5.a.2.f.26.
Omnipotentia DEI an, & quomodo visibilis. q.6.a.3.f.36.
Omnipotentia DEI quomodo supponat scientiam possibilium. q.7.a.2.f.44.
Datur ordo inter actus divinos. q.12. a.7. f.102.
Qualis sit hic ordo. q.12.a.7.f.104.
Ordinari non potest Deus ad creaturas. q.13.a.2.f.111.
Ordinari Deum ad creaturas longè aliud, quàm conecti cũ creaturis. q.13.a.2.f.111

P.

Prædicatum DEI intrinsecum nullum notum per se. q.1.a.2.f.1.
Per processum in infinitum, qui impossibilis, demonstratur Deus. q.1.a.3.f.5.
Prædicata divina non bene dividuntur in essentialia & attributa. q.2.a.1.f.9.

Prædi-

Prædicatum quodvis Divinum formaliter involvit omne aliud prædicatum. q. 2. a.1.f.9.
Prædicata divina impropriè tantùm dividuntur in essentialia & attributa. q. 2. a.1. f.9.
Prædicamenta diversa in Deo non obstant illius simplicitati. q.3.a.1.f.14.
Inter perfectiones divinas an detur distinctio rationis. q.3.a.2.f.15.
Quomodo inter eas detur. q.4.a.2.f.16.
Perfectiones divinæ quomodo æquivaleant perfectionibus creatis. q.3. a.3.f.17.
Perfectionum divinarum diversi effectus an arguant diversas causas, & aliquam distinctionem. q.3.a.3.f.17.
Processio Verbi per intellectionem, non volitionem, sine distinctione virtuali intrinseca. q.3 a.3.f.18.
Non omnis privatio imperfectio. q.4. a.1. f.18.
Productio alterius DEI nulla perfectio in DEO. q.4.a.1. f.18.
Perfectus DEUS. q.4.a.2.f.19.
Perfectio visionis an, & quomodo crescat ex perfectione objecti. q.5. a.2.f.26.
Personalitates non concurrunt ad visionem; & cur non. q. 6. a. 1. f. 31. 32.
Persona una divina non potest videri sine altera. q.6.a.3.f.36.
Nec unum prædicatum seu attributum sine altero. q.6.a.3.f.3.
Perfectiones & attributa in DEO an, & quomodo infinita. q.6.a.3.f.36.
Personalitas una cùm non communicetur alteri Personalitati, quomodo tamen una sine altera non possit videri. q.6.a.3. f.37.38.
Possibilia tantùm quomodo sub ratione entis cognoscantur à DEO. q.7.a.3.f.45.
Præscientia DEI de actibus liberis non necessitat creaturas. q.7. a.2. f. 46.
Personalitates objectum secundarium voluntatis divinæ. q.8.a.2.f.57.
Personalitates materialiter tantùm & specificè ejusdem bonitatis sunt cum divina essentia. q.8.a.2.f.58.
Providentia DEI. q.11.a.1.f.82.
In quo consistat divina Providentia. q. 11. a.1.f.82.
Quis actus constituat divinam Providentiam. q.11.a.1.n.83.
Modus Providentiæ divinæ circa creaturas tum rationales tum irrationales. q.11.a.1.f.84.
Providentiam divinam non excludit permissum malum. q.11.a.1.f.85.86.
Providentia divina, quâ vult omnes homines salvos fieri, consistit in voluntate conditionatè efficaci. q.11.a.3.f.86.87
Providetur à DEO de medijs ad salutem omnibus omnino hominibus, peccatoribus, infidelibus, infantibus. q.11.a.4.f.88.
Prædestinatio quid. q.12.a.1.f.89.
De prædestinatione explicatur sensus apparenter contrarius Damasceni, Augustini, Apostoli. q.12.a.1.f.90.
Prædestinatio in quo sensu sit præscientia & præparatio beneficiorũ. q.12.a.1.f.90.
Prædestinatio nihil est in prædestinato. q.12.a.1.f.90.
Prædestinatio secundum quid aliter se habet respectu prædestinati, quàm reprobatio respectu reprobati. q.12.a.1.f.90.
Non datur prædestinatio ante prævisa merita sub conditione futura. q.12. a.2.f.91.
Præscientia conditionata meritorum est conditio prævia ad prædestinationem; & in quo sensu. q.12.a.2.f.91.
Prædestinat DEUS ad coronam ante prævisa absolutè merita. q.12.a.3.f.91.
Prædestinatio differt à reprobatione per connotatum extrinsecum. q.12.a.3.f.93.
Prædestinatio non oritur ex capacitate creaturæ tantùm. q.12.a.3.f.94.
Prædestinatio actus liberalitatis gratuitæ. q.12.a.3.f.94.
Prædestinationis ratio est sola Bonitas & liberalitas divina. q.12.a.3.f.94.
Pœnitentia non potest efficaciter prædefiniri ante prævisum absolutè peccatum; potest tamen gloria ante prævisa absolutè merita: disparitas utriusque. q.12. a.3.f.94.
Prædefiniuntur à *DEO* merita prædestinatorum. q.12.a.4.f.95.
Non prædefiniuntur demerita reprobatorum. q.12.a.4.f.95.
Prædefinitio ad infallibilitatem prædestinationis non absolutè necessaria. q.12. a.4.f.95.
Prædefinitionis necessitas etiam defenditur. q.12.a.4.f.95.
Prædestinationis aut prædefinitionis voluntas efficax *Dei* non lædit libertatem. q.12.a.5.f.95.
Prædestinatio & prædefinitio priores operatione hominis tantùm per accidens. q.12.a.5.f.96.
Prædestinatio causa aliquomodo auxiliorum, non tamẽ operationis. q.12.a.5.f.96
Prædestinatio quomodo libera homini. q.12.a.5.f.97.
Prædestinatio divina non habet rationem præteriti. q.12. a.5.f.97.
Prædestinatio impedibilis à creatura. q.12. a.5.f.98.
Prædestinationis Thomisticæ ac Scotisticæ multiplex differentia à prædestinatione *Doctorum* Societatis. q.12. a.5.f.98.99.
Prædefinitio non tollit indifferentiam principiorum requisitorum ante operationem. q.12.a.5.f.99.
Prædestinatio, Prædefinitio, Scientia media &c.

dia, &c. an priores naturâ ad operationem, & quomodo. q. 12. a. 5. f. 99. 100.
Prædestinationis causæ & effectus. q. 12. a. 6. f. 100. 101. 102.
Prædestinatio, & hujus causa & effectus an, & quomodo cadant sub meritum. q. 12. a. 6. f. 101.
Prædestinationis duplex actus. q. 12. a. 6. f. 106.
Prædestinationis formale objectum duplex. q. 12. a. 6. f. 106.
Potentia *Dei*. q. 13. a. 1. f. 107.
Potentiæ activæ naturali tantùm correspondet proportionata passiva, non item supernaturali; & cur. q. 13. a. 1. f. 107.
Infinitas in potentia divina quomodo reluceat. q. 13. a. 1. f. 108.
Potentia *Dei* qualis sit circa impossibilia. q. 13. a. 1. f. 108. 109.

R.

Revelare *Deus* an, & quomodo seipsum possit. q. 1. a. 4. f. 8.
Reprobatio. q. 12. a. 1. f. 89.
Duplex est Reprobatio activa & passiva. q. 12. a. 1. f. 89.
Reprobatio stat cum dilectione *Dei* erga creaturam. q. 12. a. 1. f. 90.
Reprobationis causam vitare potest homo, non ipsam reprobationem. q. 12. a. 1. f. 90.
Reprobatio non datur ante prævisa demerita. q. 12. a. 1. f. 90.
Præscientia conditionata demeritorum est conditio prævia Reprobationis, & in quo sensu. q. 12. a. 1. f. 90. 91.
Non reprobat DEUS ante prævisa absolutè demerita. q. 12. a. 3. f. 92.
Reprobatio differt à Prædestinatione per connotatum extrinsecum. q. 12. a. 3. f. 93.
Reprobus salvari potest non quidem in sensu composito cum reprobatione, sed in sensu diviso. q. 12. a. 3. f. 98.
Reprobationis causæ & effectus. q. 12. a. 6. f. 100. 101. 102.
Relatio creaturarum ad DEUM datur: non vicissim autem DEI ad creaturas. q. 13. a. 2. f. 112.

S.

Scientia & fides circa idem objectum, v. g. DEUM. q. 1. a. 4. f. 8.
Simplicitas DEI. q. 3. a. 1. f. 14.
Similitudo creaturarum cum DEO qualis. q. 3. a. 1. f. 14.
Per speciem impressam de facto non videtur DEUS. q. 6. a. 2. f. 32.
Per speciem impressam potest tamen videri. q. 6. a. 2. f. 32.
In specie impressa an statui possit lumen gloriæ. q. 6. a. 2. f. 32.
Species impressa intentionalis tantùm similitudo objecti, non physica. q. 6. a. 2. f. 34.
Species impressa indifferens ad objectum. q. 6. a. 2. f. 34.
An de ratione illius, ut distet objectum. q. 6. a. 2. f. 34.
Qua ratione reddat objectum intelligibile. q. 6. a. 2. f. 34.
An debeat objectum comprehensivè posse cognoscere. q. 6. a. 2. f. 34.
Potest monstrare veritates oppositas. q. 6. a. 2. f. 34. 35.
Species impressa Dei non potest beare Sanctum sine præsente DEO. q. 6. a. 2. f. 35.
Tantùm instrumentaliter beatificat. q. 6. a. 2. f. 35.
An, apparenter saltem, posset beatificare. q. 6. a. 2. f. 35.
Scientia datur in DEO, quâ seipsum intelligit. q. 7. a. 1. f. 42.
Scientia DEI non habitualis, sed actualis; & quomodo actualis. q. 7. a. 1. f. 43.
Scientia Dei est universalis & particularis; quomodo utrumque. q. 7. a. 1. f. 43.
Datur in DEO scientia simplicis intelligentiæ cognoscens omnia tam possibilia quàm impossibilia. q. 7. a. 2. f. 43. 44.
Scientia divina desumit speciem à sua essentia. q. 7. a. 2. f. 44.
Scientia DEI quomodo causa rerum. q. 7. a. 2. f. 45.
Quomodo fiat per assimilationem cum objecto etiam impossibili. q. 7. a. 2. f. 45.
Scientia visionis in DEO. q. 7. a. 3. f. 45.
Scientia visionis seu præscientia de actibus futuris non necessitat creaturas. q. 7. a. 3. f. 46.
Per scientiam necessariam quomodo cognoscatur, & maneat actus contingens. q. 7. a. 3. f. 46. 47.
Scientia media in DEO. q. 7. a. 4. f. 47.
Semi-Pelagianorũ quis error à PP. damnatus circa præscientiam. q. 7. a. 4. f. 48.
Scientia media quibus ex capitibus Semi-Pelagianismo contraria. q. 7. a. 7. f. 48.
Participat scientiam visionis & simplicis intelligentiæ. q. 7. a. 7. f. 49.
Non datur de futuris sub conditione impossibili; & cur non. q. 7. a. 7. f. 49.
Non sequitur ex ea, DEUM aliquid fingere. q. 7. a. 7. f. 49.
Nullã importat imperfectionẽ. q. 7. a. 7. f. 50.
Non est reflexiva super seipsam. q. 7. a. f. 50.
Non sequitur ex illa mutua prioritas. q. 7. a. 7. f. 50.
Scientia futurorum contingentium non habetur ex decreto prædeterminante vel absoluto vel conditionato. q. 7. a. 5. f. 52.
Salvos fieri vult DEUS omnes homines voluntate conditionatè efficaci. q. 11. a. 3. f. 86. 87.

V.

Veritatem dari quomodo per se notum. q.1.a.1.f.1.

Veritas increata quomodo excedat creatam. q.1.a.1.f.1.

Veritatem primam impossibile est demonstrare per priorem. q.1.a.2.f.2.

Veritas objectiva necessaria an detur, & quomodo sit necessaria. q.1.a.2.f.3.

Volitio divina quomodo involvat intellectionem. q.3.a.2.f.16.

Virtualis distinctio an detur in perfectionibus divinis. q.3.a.3.f.7.

Verbum divinum quomodo procedat per intellectionem, & non simul per volitionem divinam. q.3.a.3.f.18.

Unitas DEI. q.4.a.1.f.18.

Unitas DEI privatio, non tamen imperfectio. q.4.a.1.f.19.

Veritas DEI. q.4.a.2.f.20.

Omnis veritatis quomodo DEUS causa. q.4.a.2.f.21.

Visibilis DEUS an oculo corporeo. q.5.a.1.f.23.

Visio DEI in Jobo, Mose, Isaia qualis fuerit. q.5.a.1.f.24.

Visibilis DEUS ab intellectu creato supernaturaliter. q.5.a.2.f.25.

Visionis perfectio an, & quomodo crescat ex perfectione objecti. q.5.a.2.f.26.

Visio objecti infiniti finita tantùm. q.5.a.2.f.26.

DEUS ab intellectu creato naturaliter non visibilis. q.5.a.3.f.27.

Visio DEI reddit videntem impeccabilem. q.5.a.3.f.27.

Ad actum vitalem sufficit principium intrinsecum inadæquatum. q.5.a.3.f.31.32.

Ad visionem sui DEUS concurrit objectivè; & qua id ratione. q.6.a.2.f.33.34.

Visio DEI est conceptus quidditativus DEI. q.6.a.3.f.36.

Visio circa infinitatem & omnipotentiam DEI qualis. q.6.a.3.f.36.

Visio, si est omnium perfectionum divinarum, quomodo nihilominus inæqualis. q.6.3.a.3.f.38.39.

Visio circa decreta DEI qualis. q.6.a.3.f.39.

Visio est æqualis cum æquali lumine gloriæ in intellectu seu perfectiore, seu imperfectiore. q.6.a.4.f.39.

Visio non potest produci inæqualis cum æquali lumine gloriæ. q.6.a.4.f.39.

Visio ab intellectu tantùm participat vitalitatem. q.6.a.4.f.41.

Scientia visionis in DEO. q.7.a.3.f.45.

Voluntas DEI. q.8.a.1.f.55.

Qualem habeat motum, finem, tendentiam. q.8.a.1.f.56.

Non est discretiva. q.8.a.1.f.56.

Est identificata cum essentia divina. q.8.a.1.f.56.

Non vult effectus creatos independenter à causis secundis. q.8.a.1.f.56.

Est immutabilis. q.8.a.1.f.56.

Non tollit liberum arbitrium. q.8.a.1.f.56.

Objectum illius primarium essentia divina, secundarium Personalitates & res creatæ. q.8.a.2.f.56.

Voluntas DEI tendens in omnipotentiam suam, non tendit in peccatum. q.8.a.2.f.58.

Quomodo tendat in peccatores. q.8.a.2.f.59.

Inæqualitas amoris explicata. q.8.a.2.f.59.

Voluntatis divinæ motivum volendi potest esse creatura. q.8.a.3.f.60.

Voluntas DEI quomodo ab æterno necessaria, & tamen indifferens. q.9.a.1.f.63.

Voluntas DEI qua ratione non velit necessariò, quod vult. q.9.a.1.f.64.

Voluntatis divinæ actus liberi non sunt aliquid extrinsecum DEO, & realiter superadditum. q.9.a.2.f.65.

Voluntas DEI dependet à creaturis non in essendo, sed in denominando vel terminando. q.9.a.2.f.66.

Veritas objectiva quomodo ab æterno. q.9.a.4.f.69.70.

Volitio creandi mundum potuit abesse à DEO; & qua id tatione. q.9.a.6.f.72.73.

Voluntas DEI per idem motivum movetur ad oppositа. q.10.a.2.f.77.

Voluntas DEI, ut omnes homines salvi fiant. q.11.a.3.f.86.

Voluntas salvandi omnes est conditionatè efficax. q.11.a.3.f.86.87.

Voluntas conditionatè tantùm efficax nulla imperfectio. q.11.a.3.f.87.